

Н.

Нашето сърце е като градина, въ която нищо не изниква додѣ не се посѣе оплеви и напои.— Не се радва градинарько на зеленината, но на плода.— Каква полза отъ лозата, ако не ражда, гроздѣе? И каква полза отъ хвбавытѣ рѣчы, безъ добры работы.— Каква полза да хортѣвашъ право, а да правишь криво? каква полза да искашь честь, а да правишь безчестіе. Братко! не прави нищо додѣ не мѣ размыслишь края доверѣ, ако искашь да се избавишь отъ много злины, и да ти върветъ право сичкитѣ тѣлесны и дѣшевны работы.—Пытала една птица ловеца, какво гради? а той казалъ: хвбавъ градъ. Отишла птицата да види града, но се уловила въ капана, гдѣто плакала и дѣмала: ахъ глѣпава азъ! да бѣхъ мыслила чинѣмамъ потребѣ отъ градъ, не быхъ си изгѣбила сега глѣвѣтѣ.

О.

О читателю! навчи дѣцата си отъ младость да се трѣдѣтъ за старость: защото младостѣта ще премине. Не е добръ цвѣтъ, ако не дава плодъ нити младостѣта, ако не промышлява за старость.— Глѣпавъ е който си дава златото за прости работы, и който си изгѣбва младостѣтъ безъ ученіе.— Безчестна е старостѣта на оногова, който си про—